

अङ्गुष्ठेन भूदरं वाङ्गुलिं वा
स्पृष्ट्वा पृच्छेद्गर्भचिन्ता तदा स्यात् ।

मध्वाज्याद्यैर्हमरत्नप्रवालै-
रग्रस्थैर्वा मातृधात्यात्मजैश्च ॥ ३७ ॥

गर्भयुताजठरे करगे स्याद्
दुष्टनिमित्तवशात्तदुदासः ।

कर्षति तज्जठरं यदि पीठो-

त्पीडनतः करगे च करेऽपि ॥ ३८ ॥

घ्राणाया दक्षिणे द्वारे स्पृष्टे मासोत्तरं वदेत् ।

वामे द्वौ कर्णौ एवं मा द्विचतुर्घ्नः श्रुतिस्तने ॥ ३९ ॥

वेणीमूले चीन् सुतान् कन्यके द्वे

कर्णे पुत्रान् पञ्च हस्ते त्रयं च ।

अङ्गुष्ठान्ते पञ्चकं चानुपूर्व्या

पादाङ्गुष्ठे पाष्णियुग्मेऽपि कन्याम् ॥ ४० ॥

सव्यासव्योरुसंस्पर्शे सूते कन्यासुतद्वयम् ।

स्पृष्टे ललाटमध्यान्ते चतुस्त्रितनया भवेत् ॥ ४१ ॥

शिरोललाटभूकर्णगण्डहनुरदा गलम् ।

सव्यापसव्यस्कन्धश्च हस्तौ चिबुकनालकम् ॥ ४२ ॥

उरः कुचं दक्षिणमप्यसव्यं

हृत्पार्श्वमेवं जठरं कटिश्च ।

स्फिक् पायुसन्ध्यूरयुगं च जानू

जङ्घेऽथ पादाविति कृत्तिकादौ ॥ ४३ ॥